

Dosarul nr. 2ra-1044/22
(2-19173345-01-2ra-02082022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de recurentul Valeriu Guștiuc, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Guștiuc împotriva Agenției Proprietății Publice, Institutului de Cercetări Științifice în Construcții „Incercom” Î.S., Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea de a efectua înscrieri în carnetul de muncă de model nou cu nr. XXXXX a informației privind eliberarea din funcție în baza ordinului nr. 08-P din 09 iulie 2007, obligarea Institutului de Cercetări Științifice în Construcții „Incercom” Î.S. de a transmite Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a sectorului Râșcani declarațiile privind venitul asigurat pentru perioada activității în anul 2007,

împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Valeriu Guștiuc, a fost menținută hotărârea din 10 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 27 septembrie 2019, Valeriu Guștiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice, Institutului de Cercetări Științifice în Construcții „Incercom” Î.S., Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea de a efectua înscrieri în carnetul de muncă, obligarea de a transmite declarațiile privind venitul asigurat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 01-C din 02 ianuarie 2007, emis de Î.S. „Direcția Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”, a fost angajat în funcție de șef de șantier cu salariu lunar în mărime de 2261 lei și 60 de bani.

A menționat reclamantul că, la scurt timp după angajare, Î.S. „Direcția Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”, și-a schimbat denumirea în Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”.

A comunicat reclamantul că, la data de 19 aprilie 2007, prin ordinul nr. 50 al Agenției Construcții și Dezvoltare a Teritoriului, s-a dispus reorganizarea prin fuziune a Institutului de Cercetări Științifice în Construcții „Incercom” Î.S. cu

absorbția Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”.

A mai indicat reclamantul că, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale din 19 iunie 2008, s-a reorganizat Institutul de Cercetări Științifice în Construcții „Incercom” Î.S. cu absorbția Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”.

A susținut reclamantul că, prin ordinul nr. 08-P din 09 iulie 2007, a fost eliberat din serviciu în temeiul art. 86 alin.(1) lit. b) Codul muncii.

A relatat reclamantul că, la eliberarea acestuia din funcție, Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” nu i-a eliberat carnetul de muncă personal, deși era obligată prin lege să-i elibereze carnet de muncă duplicat.

A mai indicat că, ulterior, în luna ianuarie 2019, în lădița poștală de la domiciliul său, a găsit carnetul de muncă de model nou cu nr. XXXXX eliberat de S.R.L. „Europartener”.

A menționat reclamantul că, din carnetul de muncă se reține introducerea informației cu privire la angajarea acestuia la Î.S. „Direcția Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” în baza ordinului nr. 01-C din 02 ianuarie 2007, la fel se mai conține semnătura directorului Tudor Doni, precum și este aplicată ștampila Î.S. „DSARM”.

Referitor la eliberarea din funcție de la Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” prin ordinul nr. 08-P din 09 iulie 2007, a menționat reclamantul că, careva înscrieri în carnetul de muncă nu au fost efectuate.

A mai invocat reclamantul că, la data de 13 martie 2019, s-a adresat la CTAS sect. Râșcani cu cerere privind efectuarea calculului cotizațiilor sociale pentru perioada anului 2007, iar prin răspunsul eliberat la 10 aprilie 2019, i s-a comunicat că, în declarațiile prezentate de Î.S. „Incercom” pentru perioada anului 2007, în privința lui Valeriu Guștiuc nu a fost inclus venitul asigurat.

A afirmat că, prin certificatul nr. 588 din 18 martie 2019, eliberat de CTAS sect. Botanica s-a confirmat că, pentru perioada anului 2007, Î.S. „Incercom”, în privința acestuia nu a inclus venitul asigurat.

A indicat reclamantul că, prin certificatul de salarizare eliberat de Î.S. „Incercom” și semnat de conducătorul organizației, A. Izbîndă, fiind aplicată și ștampila organizației din data de 16 februarie 2016, se confirmă că salariul încasat de către Valeriu Guștiuc pe perioada lunilor: ianuarie, februarie, martie a anului 2007, constituie suma în mărime de 5325 lei și 50 de bani.

Astfel, la data de 21 august 2019, a depus în adresa Î.S. „Incercom” cerere prealabilă prin care a solicitat efectuarea înscrierii în carnetul de muncă personal de model nou cu nr. XXXXX a informației cu privire la eliberarea acestuia din funcție de la Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” prin ordinul nr. 08-P din 09 iulie 2007, în baza art. 86 alin.(1) lit.b) Codul muncii, transmiterea către CNAS, CTAS sect. Râșcani a declarațiilor privind venitul asigurat pentru Valeriu Guștiuc pentru perioada anului 2007, efectuarea unui control riguros la Î.S. „Incercom” în privința calculării și achitării contribuțiilor sumelor lunare la CNAS pe perioada lunilor ianuarie - iulie 2007, eliberarea informației despre faptul cine este succesorul în drepturi a Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”.

A relatat reclamantul că, o cerere prealabilă similară a fost depusă la data de

22 august 2019 și în adresa Agenției Proprietății Publice, ca organ ierarhic superior.

A indicat reclamantul că, la data de 22 august 2019, i s-a oferit răspuns la cererea prealabilă adresată Î.S. „Incercom” comunicându-i că, eliberarea unui nou carnet de muncă pe numele său nu se poate efectua, deoarece prin Legea nr.123 din 07 iulie 2017, s-au abrogat prevederile din Codul muncii referitoare la carnetul de muncă și începând cu 01 ianuarie 2019, s-a abrogat tot cadrul legal care reglementa procedura de deschidere și efectuare a înscrisurilor în carnetul de muncă, inclusiv anularea carnetelor de muncă în formă scrisă.

A considerat reclamantul că, informația cu privire la angajarea și eliberarea din câmpul muncii de la Î.S. „Incercom” urma a fi introdusă în carnetul de muncă la data angajării, respectiv eliberării, adică în anul 2007, când erau în vigoare prevederile legale din Codul muncii care ulterior au fost abrogate.

Totodată, Î.S. „Incercom” i-a comunicat reclamantului că, CNAS deține toată informația referitor la activitatea reclamantului în câmpul muncii precum și toate contribuțiile sociale achitate la buget de companiile în care a activat (inclusiv Î.S. „Incercom”).

În acest sens, a reiterat reclamantul că, s-a adresat la CNAS cu cerere privind eliberarea informației referitor la faptul, dacă s-au efectuat achitări ale contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii de stat, de către Î.S. „Incercom” în privința sa, în calitate de angajat pe perioada anului 2007, iar prin răspunsul eliberat de CTAS sect. Râșcani din 10 aprilie 2019, i s-a comunicat că, în declarațiile prezentate de Î.S. „Incercom” pentru perioada anului 2007 în privința lui Valeriu Guștiuc nu a fost inclus venitul asigurat.

La fel și prin certificatul nr. 588 din 18 martie 2019, eliberat de CTAS sect. Botanica, se confirmă că, de către Î.S. „Incercom”, pentru perioada anului 2007, în privința lui Valeriu Guștiuc nu a fost inclus venitul asigurat.

Totodată, a menționat reclamantul că, prin certificatul de salarizare, eliberat de Î.S. „Incercom” din data de 16 februarie 2016, se confirmă că, salariul încasat de Valeriu Guștiuc pe perioada lunilor: ianuarie, februarie, martie a anului 2007 constituie suma în mărime de 5325 lei și 50 de bani, astfel, răspunsul la cererea prealabilă eliberat de Î.S. „Incercom” este evaziv și incomplet, neîntemeiat și eronat.

A solicitat reclamantul obligarea Î.S. „Incercom” de a efectua înscrierea corespunzătoare în carnetul de muncă personal de model nou a informației cu privire la eliberarea din funcție în baza ordinului nr. 08-P din 09 iulie 2007, obligarea Î.S. „Incercom” de a transmite către CNAS, CTAS Râșcani a declarației privind venitul asigurat pentru perioada activității sale în cadrul întreprinderii respective în anul 2007 și obligarea CNAS de a introduce în contul personal de asigurări sociale a informației privind venitul asigurat, contribuțiile de asigurare socială obligatorie în registrul REV-5, pentru efectuarea calculului la achitarea pensiei pentru limita de vârstă.

Prin încheierea din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-au separat într-un proces aparte pretențiile lui Valeriu Guștiuc împotriva Î.S. „Incercom” cu privire la obligarea efectuării înscrierii în carnetul de muncă și obligarea transmiterii informației privind venitul asigurat, ce rezultă din prezenta cerere de chemare în judecată, cu declinarea competenței judecătorului specializat în materie de contencios administrativ de la examinarea pretențiilor cu privire la

obligarea efectuării înscrierii în carnetul de muncă și obligarea transmiterii informației privind venitul asigurat, fiind reținută pentru examinare în contencios administrativ pretenția cu privire la obligarea introducerii informației despre contribuțiile de asigurări sociale în Registrul REV 5.

Prin hotărârea din 10 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Valeriu Guștiuc, a fost menținută hotărârea din 10 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Colegiul a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu probele anexate la dosar și prevederile legii, ce guvernează raportul litigios, instanța de apel a conchis că, cererea de apel urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Colegiul a considerat necesar de a reitera că, Valeriu Guștiuc a formulat pretenții împotriva Agenției Proprietății Publice, Î.S. „Incercom”, Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând obligarea de a efectua înscrieri în carnetul de muncă de model nou cu nr. XXXXX a informației cu privire la eliberarea din funcție în baza ordinului nr. 08-P din 09 iulie 2007, obligarea Î.S. „Incercom” de a transmite CNAS, CTAS sect. Rîșcani declarațiile privind venitul asigurat pentru perioada activității în anul 2007.

Corespunzător, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a menționat că, față de Agenția Proprietății Publice indicată în calitate de pârâtă, reclamantul Valeriu Guștiuc nu are careva pretenții, mai mult decât atât, acesta nu este angajatul Agenției Proprietății Publice și nici nu a avut careva legături contractuale cu Agenția.

Prin urmare, Agenția Proprietății Publice la caz este pârâtul necorespunzător, cu atât mai mult nefiind formulate față de aceasta careva pretenții.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, potrivit art.123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, Colegiul a constatat, că prin decizia din 07 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a stabilit cu certitudine că, carnetul de tip nou se afla la Valeriu Guștiuc, fapt care rezultă din cererile apelantului adresate Î.S. „Incercom” din 14 mai 2008, 25 iulie 2008, în care Valeriu Guștiuc a indicat că în legătură cu lipsa lucrărilor a fost nevoit să plece în concediu neplătit, iar la revenirea din concediu neplătit a aflat că este concediat și din aceste motive a depus cerere să i se elibereze carnetul de muncă pe un termen scurt și până la acel moment carnetul era la dînsul

(f.d. 98).

În acest context, instanța de apel a conchis că, cererea cu privire la obligarea pârâtului Î.S. „Incercom” de a efectua înscrieri în carnetul de muncă personal de model nou cu nr. XXXXX a informației cu privire la eliberarea din funcție în baza ordinului nr. 08-P din 09 iulie 2007, este neîntemeiată, soluția instanței de fond privind respingerea acestei pretenții fiind una justă, or, faptele stabilite prin decizia instanței de apel confirmă fără echivoc că, carnetul de muncă personal de tip nou se afla în posesia lui Valeriu Guștiuc încă din anul 2008, ultimul adresându-se în instanța de judecată peste 11 ani, în pofida faptului că deținea carnetul de muncă din anul 2008.

În atare circumstanțe, argumentele invocate de către Valeriu Guștiuc, precum că, carnetul de muncă a fost găsit în lădița poștală în anul 2019, sunt absolut neîntemeiate.

Subsecvent, instanța de apel a accentuat că, prin Legea nr.123 din 07 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, au fost abrogate prevederile din Codul muncii referitoare la carnetul de muncă. Iar în vederea implementării Legii nominalizate a fost aprobată Hotărârea Guvernului nr.426 din 15 mai 2018 ”Cu privire la unele aspecte ce țin de evidența stagiului de muncă și la abrogarea Hotărârii Guvernului nr.1449 din 24 decembrie 2007”.

Astfel, carnetele de muncă în formă scrisă nu mai sunt relevante, precum și procedurile de completare și efectuare a careva înscrieri în carnet, fiind înlocuite cu formele de tip electronic.

Distinct de cele relatate, Colegiul a remarcat că, Valeriu Guștiuc este îndreptățit de a se adresa la CTAS și de a prezenta actele confirmative pe care le deține referitor la eliberarea sa din funcție la 09 iulie 2007.

Raportând prevederile legale citate supra, la circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul a considerat justă și întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea pretenției cu privire la obligarea Î.S. „Incercom” de a efectua înscrieri în carnetul de muncă personal de model nou a informației cu privire la eliberarea din funcție în baza ordinului nr. 08-P din 09 iulie 2007.

Cât privește cerința privind obligarea Î.S. „Incercom” de a transmite către CNAS, CTAS s. Rîșcani a declarațiilor privind venitul asigurat pentru perioada activității în câmpul muncii la Î.S. „Incercom” în anul 2007, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de fond prin care a conchis asupra respingerii acesteia, or, Valeriu Guștiuc în anul 2007 nu era angajatul Î.S. „Incercom” dar a fost eliberat din serviciu la 09 iulie 2007 de la Î.S. „Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” prin urmare Î.S. „Incercom” nu putea să prezinte declarațiile pentru perioada 2007 cu venitul asigurat pentru Valeriu Guștiuc.

În acest context, Colegiul a constatat că, potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea reorganizării prin absorbție din 19 iunie 2008, Î.S. ”Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj” a fost absorbită de către Î.S. „Incercom”, adică absorbția întreprinderii a avut loc peste aproximativ un an de la eliberarea din serviciu a lui Valeriu Guștiuc de la Î.S. ”Regia Specializată de Antrepriză pentru Reglare și Montaj”.

Din considerentele menționate supra, Colegiul a considerat întemeiată soluția instanței de fond privind respingerea pretenției menționate, or, Î.S. „Incercom” nu

poate fi obligată de a transmite declarațiile pe venitul asigurat pentru perioada activității la Î.S. „Incercom” în circumstanțele în care s-a constatat cu certitudine că, Valeriu Guștiuc nu a fost angajat la Î.S. „Incercom”.

La 13 iulie 2022, recurentul Valeriu Guștiuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 10 iunie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 02 august 2022 (f.d. 11, Vol. II), instanța de recurs a comunicat intimaților recursul depus, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 12 aprilie 2022, reprezentantul intimatului Î.S. „Incercom”, Vadim Ciobanu, a solicitat de a considera recursul declarat de recurentul Valeriu Guștiuc, ca inadmisibil.

Prin referința depusă la 16 august 2022, reprezentantul intimatului Agenția Proprietății Publice, Iulia Ranga, a solicitat de a considera recursul declarat de recurentul Valeriu Guștiuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 aprilie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 13 iulie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal și poștei electronice, a copiei deciziei integrale participanților la proces la 13 mai 2022, conform scrisorii de însoțire (f.d. 227, 228, Vol. I). Astfel, cererea de recurs declarată este depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de recurentul Valeriu Guștiuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de recurentul Valeriu Guștiuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera ca fiind inadmisibilă cererea de recurs declarată de recurentul Valeriu Guștiuc.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de recurentul Valeriu Guștiuc, împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat